

LES AVENTURES DELS

BETA

El virus rosa



Estrella Polar



LOLA P.

LES AVENTURES DELS

BETA

El virus rosa



Il·lustracions d'Alba Anglès

*A l'equip de Gestmusic, que ha
contribuït a l'elaboració d'aquest llibre*

Estrella Polar, 2024

Llibre realitzat amb la llicència de 3Cat.

Obra basada en el programa de televisió *Projecte Beta*,
una producció de 3Cat amb la col·laboració de Gestmusic.

© del text: Alexis Barroso, 2024

© de les il·lustracions d'interior i de coberta: Alba Anglès, 2024

© d'aquesta edició: Edicions 62, S. A, 2024

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

Primera edició: abril del 2024

ISBN: 978-84-1389-780-6

Dipòsit legal: B. 5.216-2024

Imprès a Catalunya

El paper d'aquest llibre prové de boscos gestionats de manera sostenible
i de fonts controlades.

La lectura obre horitzons, iguala oportunitats i construeix una societat millor.

La propietat intel·lectual és clau en la creació de continguts culturals perquè sosté
l'ecosistema de qui escriu i de les nostres llibreries. En comprar aquest llibre
contribuiu a mantenir aquest ecosistema viu i en creixement. A Grup62 agraim
que ens ajudeu a donar suport així a l'autonomia creativa d'autores i autors perquè
puguin continuar desenvolupant la seva funció.

Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessiteu
fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra. Podeu contactar amb CEDRO
a través del web www.conlicencia.com o per telèfon al 91 702 19 70 / 93 272 04 47.



Fa un any i mig que el Jan, la Kai, el Grau i jo vam anar a viure junts al magatzem i, des de llavors, res no ha tornat a ser NORMAL.

Vivim amb la Floppy, una intel·ligència artificial capaç d'obrir portals que connecten el magatzem amb un món virtual anomenat Magsys World, ple de misteris pixelats i criatures súper cuquis.

La Floppy és també la nostra mànager, perquè nosaltres, per damunt de tot, som un grup de música. ELS BETA.

Bé, només tenim cinc cançons, però acabem de començar!

La Floppy va ser creada per la Magsys, una programadora que va viure al magatzem als anys vuitanta.

Ara, la Magsys viu al món virtual amb l'Efectivi, l'altra personalitat de la Floppy. Sí, nais, la nostra IA té doble personalitat.

Una és amable i divertida i l'altra..., bé, l'altra és l'Efectivi, i li encanta fer-nos la gitzza.

No ens avorrim gens, això us ho puc assegurar.

Per cert, jo em dic Lola P, toco el baix i escric les lletres de les cançons dels Beta. Que d'on ve la P de Lola P? Haureu de llegir el llibre per descobrir-ho ;)



Aquests som els BETA!

Innocent i enginyós a parts iguals. Les seves bromes són **ÈPIQUES**, com diria ell. Menys quan la víctima ets tu, esclar. Si no, pregunteu-l'hi al Grau. Això sí, és el ballarí més **increïble** que conec. Per com es mou, de ben segur que deu tenir un parell d'articulacions més que la resta dels humans.



JAN

KAI



La seva vida són els ordinadors i els **JOCs** de tota mena. Li agraden els reptes i, sense cap mena de dubte, és la més valenta de tots quatre. Com a programadora podríem pensar que és metòdica i ordenada, però, en realitat, la Kai és un **caos total!** Només cal mirar l'interior de la caravana.

El Grau és una base de dades amb potes. Ell diu que té **memòria** fotogràfica, que és com si el seu cervell fes fotos de tot el que veu. No sabem si és veritat, però el que tenim clar és que té un **DO ESPECIAL** per explicar les coses més senzilles de la manera més complicada.



GRAU

LOLA



Jo mateixa! No tinc pèls a la llengua, i això vol dir que no em callo res. Tinc un caràcter un mica **EXPLOSIU** en tots els sentits, és així. Potser per això, per compensar, faig ioga i meditació. Ah! I no m'agrada gens que em diguin Loli!



CAPÍTOL 1

Una paraula inquietant

Normalment, soc la primera de llevar-me al matí. És la meva estona preferida del dia. M'agrada escriure mentre els altres encara dormen i el magatzem està en silenci.

A més, avui tenim assaig amb el grup i vull acabar la **LLETRA DE LA NOVA CANÇÓ** abans que tots es llewin.

Però, quan surto de la meva habitació, el Grau ja és a la zona dels instruments tirant uns *beats* al Jan, que improvisa una **nova córeo**.

—Què feu desperts tan d'hora? —pregunto des de la cuina.

—No t'ho creuràs, Lola, però hem tingut un **MALSON INCREÏBLE** —em contesta el Grau, emocionat.

—Què voleu dir amb «hem tingut»? Tots dos heu tingut el

MATEIX SOMNI?

—Un somni, no. Un malson! He caigut del llit dels crits que feia el Grau. —El Jan m'ensenya un **nyanyo** que li ha sortit al front.

—I de què anava, el malson? —pregunto veritablement interessada.

Tots dos s'apropen a la cuina. Es miren preocupats. Comença a parlar el Grau:

—Era en un lloc del **MÓN VIRTUAL** on no hem anat mai i feia moooolt fred. Com al pol nord.

—Jo crec que **vas prendre massa gelat** abans d'anar a dormir, Grau. —Com sempre, la Floppy intenta trobar una explicació racional.

—Que no, Floppy, n'estic segur que el fred era del malson. —El Grau es posa molt intens quan explica qualsevol cosa—. El terra, els arbres...

TOT ESTAVA GELAT,

però d'un gel de color ROSA.

—**ROSA?** —Això és posa interessant—. I tu has somniat el mateix, Jan?

—Qui, jo? —El Jan em mira com si no sàbés de què parlo.

—M'has dit que heu **somniat** el mateix.

—Ah, Sí! Però no me'n recordo. Sempre se m'obliden el somnis —diu el Jan.

—I com saps que heu somniat el mateix?

—Ah! Perquè d'una cosa sí que n'estic segur... —El Jan fa una pausa dramàtica—.

**EN EL MEU MALSON,
TOT ERA ROSA!**

Això que diré ara us semblarà increïble, però jo també he tingut un malson aquesta nit. Un malson estranyament **idèntic** al del Grau...
i **COMPLETAMENT ROSA!!!**

No pot ser una coincidència.

Un infinit de gel rosat, arbres com de vidre i..., de sobte, em ve el record, com un **FLAX**.

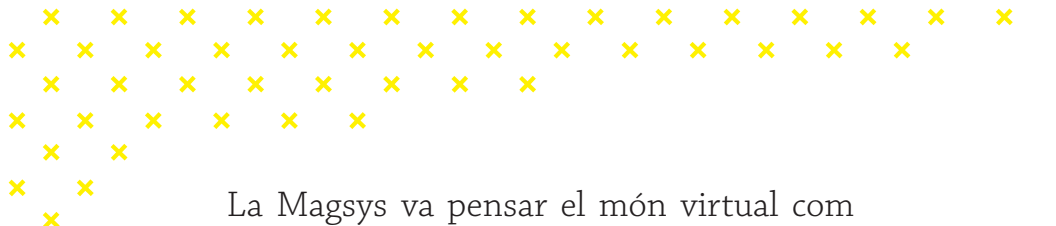
En el meu, hi sortia la Maggie..., semblava inquieta i intentava dir-me alguna cosa, però abans d'aconseguir-ho, s'ha convertit en una **escultura de cristall** de color rosa.

BRRRRRRRRR! Un calfred em recorre el cos només de pensar-hi.



La Maggie és una de les criatures del món virtual. És com una ***pilota de pèl de color lila***. Té uns ulls enormes i una branqueta amb dues fulles que li creix a dalt del cap. Fa servir els seus braços i mans gegants per moure's i penjar-se dels arbres com un mico.

Viu a la zona de la **JUNGLA**, que és la que es correspon amb l'hivernacle, el meu espai dins del magatzem.



La Magsys va pensar el món virtual com una **EXTENSIÓ DEL MAGATZEM**. Així, cada habitació correspon a una zona del **Magsys World** i, d'alguna manera que encara no comprenem, les criatures virtuals que hi viuen tenen la capacitat d'influir en el món real, de fer que «hi passin coses». Com moure objectes o, per exemple, fer que tots tinguem el mateix malson.

—AAAAAAH!!!

De sobte, sentim un crit esfereïdor. És de la Kai! Correm cap a la caravana, que és on la Kai té el seu *set-up* de *gamer*, i que és una caravana de veritat **APARCADA** dins del magatzem. Mai sabrem com va arribar fins aquí.

La Kai s'ha tornat a quedar **adormida** davant de l'ordinador i tot just ara s'acaba de

despertar. Té el teclat tan marcat a la galta que es podria llegir sobre quines lletres ha tingut el cap repenjat.

—Estàs bé, Kai?—li pregunta el Grau.



—Sí... He tingut un malson. —La Kai respira amb dificultat—. Tot... tot era...

—**ROSA!**—exclamem tots tres alhora.

—Com ho sabeu?

Definitivament, no és cap coincidència.

Sortim de la caravana i ens apropem a la **Floppy**. Si passa res fora del normal dins del món virtual, ella ho sabrà.

—**No detecto res fora del normal**, Betes—ens tranquil·litza la Floppy—. Podeu estar tranquils. No teniu assaig, avui?

—N'estàs segura? —li demano, insistent.

—A veure... Teniu raó. És un mica **estraný** que tots quatre hàgiu somniat el mateix. Però ja sabeu com és la Magsys. És molt probable que estigui fent un experiment i, sense voler, us hagi provocat aquest malson.

—LA FLOPPY TÉ RAÓ

—admet el Grau—. Si la Magsys o l'Efectivi ens volguessin dir alguna cosa important ens haurien enviat un missatge. Vinga, assagem? El Jan i jo ja portem una bona estona.

—Oh, **FLIPAREU AMB LA CÓREO** que ens hem muntat. —El Jan es comença a moure al ritme d'una música imaginària.

Uf, només de veure'l ja **començo a suar**. Aquest ball no serà fàcil d'aprendre i, per la mirada que em fa la Kai, diria que pensa el mateix.

Agafó el baix i el connecto a l'amplificador.
La Kai s'asseu davant del teclat.

—Dona'm un **LA**, Lola —em demana la Kai.

Pitjo la tercera corda i és com si accionés un interruptor. La **LLUM** del magatzem s'apaga de cop. Ha saltat el diferencial.


Per desgràcia, en un magatzem **VELL I ATROTINAT** com el nostre, això passa sovint.

El Grau va cap a la caixa dels comptadors per comprovar els fusibles, quan, en passar per davant de la **porta de l'hivernacle**, s'atura i es queda mirant cap a l'interior.

—Noies, **heu de veure això** —ens diu en un to de veu inquietant.

Entrem a l'hivernacle i, per un moment,

**ENS QUEDEM
SENSE PARLA.**



L'heura creix i s'enfila per la paret davant dels nostres ulls com si estiguéssim veient un vídeo a triple velocitat. Les branques i les fulles es recaragolen formant...

UNA PARAULA?

Sí, no estem somniant. **L'HEURA** acaba d'escriure «**GEL**» al mur de l'hivernacle.

—Gel? —pregunta el Jan.

Les fulles de l'heura es panseixen a gran velocitat. **Canvien de color**, de verd a rosa.

No podia ser a cap altre color.

ROSA, ROSA, ROSA.

Només hi ha una manera de saber què passa al món virtual.

—**Hem de viatjar al món virtual**—diu la Kai, decidida—. I ho hem de fer ara.

